

ODPUSTKI

Pripovedovala je o hitrem spreminjanju razpoloženja, o pomoči sočloveku v težavah in tudi o zahrbtnosti.

Nikomur ni bilo treba plačevati odpustkov, samo odpuščanje za vse krivice so hoteli ljudje poravnati. Mislim, da sem se dobro odločila, ko sem izbrala ravno to novelo.

JIRS IN BAVH

Novela mi je bila všeč. Najbolj prvi del, čeprav je poln razočaranja. Moram priznati, da sem bila razočarana tudi jaz. Mislila sem, da se bo družini želja uresničila, saj so bili pošteni in revni ter bi si zaslužili. Vseeno sem mislila, da bo Lovro dobil obleko.

Šele v tretjem delu sem se zavedela, kako hudo je, če pridejo k hiši tuji ljudje in ti kar tako začnejo jemati stvari, ki so tvoje in si jih s poštenim delom prislužil.

LJUBEZEN NA ODORU

Avtor nam opisuje rojevanje otrok in življenje pri **Radmanovih**. Pove, da do si prvi štirje otroci še nekako podobni, čeprav se pri najstarejšem sinu pojavi dvom, naslednja dva pa že izstopala od ostalih. Predstavi nam tudi **Radmanco** - srednje velika baba, krepka, bedrata in prsata.

V drugem delu nam pove, da se je rodil še en otrok, ki tudi ni podoben očetu. Opisuje nam težko delo **Radmance** na njivi (znosila 2000, naslednji dan 4000kg zemlje), medtem ko ji **Radman** prav nič ne pomaga. Ko tako dela na njivi sliši, da istočasno v gozdu nekdo seka. Sreča se z **Voruhom**, ki nanj sprva gleda kot na počasnega. En drugemu pomagata pri delu, **Voruh** pa jo pri ob tem vseskozi opazuje.

Z Voruhom se zaljubita.

Nato jo enkrat Radman opazi, da prihaja od Voruha. Radmanca mu to prizna, on pa jo prebiča. Odloči se, da ga bo zapustila, ter

se preseli k Voruhu. Ona in otroci nekaj časa lepo živijo, dokler njen najstarejši sin **Karmuh** v gozdu ne povzroči nesreče in Voruh umre.

BOJ NA POŽIRALNIKU

Dihur se je vse življenje trudil uničiti požiralnike. Požiralniki in **Dihurjevi** so se »bojevali« že kar nekaj časa, ampak so na koncu vseeno zmagali požiralniki. To pomeni, da je narava močnejša, mi, navadni smrtniki, pa se bomo morali prej ali slej predati in priznati premoč ...

Čeprav je življenje včasih težko, naj volja do življenja in vera v drugačno prihodnost nikoli ne usahnetata.

Dihurjevi so bili revna družina s petimi otroki in majhno kmetijo. Zemlja je bila ilovnata in slabo rodovitna. Zemljo so uničevali tudi požiralniki, vodne žile, ki so iz globin udarjale na površje zemlje. **Dihur** je že kot deček občutil socialne krivice, saj je šel za pastirja k bogatemu kmetu, ki ga je pretepal. Zato je ušel domov, toda oče ga je do nezavesti pretepel in poslal nazaj h gruntarju. Ko je postal gospodar na zemlji in ta ni dajala dovolj za preživetje številne družine, je hodil gozdarit v Savinjsko dolino. Z naporom je vzredil dva vola, ki sta kmalu poginila. To je družino zelo prizadelo, saj sta vola poleg zemlje pomenila vir preživetja. Dihur in žena sta še bolj garala in delala tudi pri sosedih. Toda **Dihurka** je zaradi pretežkega dela in trpljenja umrla, zato je moral Dihur prevzeti družinske skrbi. Nekoč je njihovo njivo napadel nov požiralnik, ki ga je skušal Dihur zamašiti. Pri tem se je hudo ranil in **umrl**. Otroci so sami skrivaj pokopali očeta. Toda ljudje so kmalu ugotovili, kaj se je zgodilo, zemljo je prevzel bogat sosed, otroci pa so šli služiti.

- PRVI SPOPAD

- POT NA KLOP